Nicolae Gîju — campion al Europei la box

(Urmare din pag. 1)

trecut; duritatea loviturilor sale nu este de loc de neglijat!

Gîju știa acest lucru, își cunoștea destul de bine adversarul, și a acționat în consecință. După cîteva secunde de studiu, încep să se arunce de ambele părți multe, foarte multe directe de dreapta în întîmpinare, Gîju „dansează“ în jurul pugilistului vest-german, punctînd spectaculos cu lovituri de stînga. Campionul nostru face o adevărată demonstrație de scrimă pugilistică, lovește din mișcare cu ambele brațe și eschivează prompt puternicele lovituri cu care îl „pîndește“ adversarul său. Rascher pare dezorientat de boxul practicat de pugilistul nostru, dar caută, caută o lovitură decisivă...

În repriza secundă se schimbă pumni puternici. Campionul român își continuă ofensiva și plasează cîteva stîngi extrem de precise, care-l jenează evident pe Rascher. Acesta este însă un pugilist de valoare și face totul pentru a schimba soarta luptei în favoarea sa. În ultimele minute Gîju, foarte agresiv, aruncă în focul disputei sportive toate cunoștințele, întreaga energie. El punctează spectaculos cu „pistoane“ de dreapta, dublate cu lovituri de stînga; intră de mai multe ori în lupta de aproape și obține un copios avantaj. Victoria la puncte nu-i mai poate scăpa și juriul — firește — i-o acordă în aplauzele puternice ale spectatorilor.

Bravo, Gîju! Primul care l-a felicitat pentru acest succes a fost chiar învinsul său, sportivul vest-german Rascher.

După victoria lui Gheorghe Negrea, la „europenele“ de la Praga — 1957, *Nicolae Gîju este al doilea pugilist român care primește medalia de aur în această confruntare a boxului continental.*

La celelalte categorii au fost înregistrate următoarele rezultate: pană: Petek (Polonia) b.p. Tatar (Turcia); semiușoară: Grudzien (Polonia) b.p. Vujin (Iugoslavia); ușoară: Frolov (U.R.S.S.) b.p. Kulej (Polonia)!; semimijlocie: Nemecek (Cehoslovacia) b.p. Wolke (R.D.G.); mijlocie mică: Agheev (U.R.S.S.) învinge prin neprezentare Stachorski (Polonia) — oprit de medic; Kiseliov (U.R.S.S.) p.p. Casati (Italia); semigrea: Pozniak (U.R.S.S.) b.p. Gerber (R.F.G.), grea: Baruzzi (Italia) b.p. Boddington (Anglia).

NICOLAE GÎJU

Născut la Craiova, la 4.10.1943. Înălțimea 164 cm, greutate 54 kg. Profesiunea—electrician. Căsătorit cu jucătoarea de tenis Letiția Man. Face parte din clubul Steaua. Maestru al sportului. Practică boxul din anul 1961. Primul său antrenor a fost George Duduleanu (Craiova). Campion republican: 1965, 1966. Semifinalist la C.E. din 1965 (Berlin). Finalist la „Săptămîna sportivă internațională“, Ciudad de Mexico — 1965. La Roma s-a calificat în finală obținînd victorii la puncte la Papp (Ungaria), Galaska (Polonia) și Pieracci (Italia).

Echipa noastră feminină — pe locul II în campionatele europene feroviare de tenis de masă

Localitatea Riesa din R. D. Germană a găzduit, în zilele de 22—28 mai, campionatele europene feroviare de tenis de masă. Au luat parte 17 țări printre care și România (cu o echipă feminină alcătuită din Viorica Ivan, surorile Maria și Hajnal Corodi). Formația noastră s-a clasat pe locul secund după reprezentativa R. D. Germane. Rezultate tehnice: R. D. Germană (Lemke, Richter) — România 3—0, România cu Polonia 3—0, Cehoslovacia 3—1, U.R.S.S. 3—2. La dublu femei, cuplul surorilor Corodi a ocupat locul III. La înapoierea în țară, *antrenorul Mircea Popescu* ne-a făcut următoarea declarație: *„Competiția a fost reușită și ea a prilejuit tinerilor noștri reprezentanți — toți juniori — o evoluție mulțumitoare. De asemenea, întrecerile le-au adus și un plus de experiență, atît de necesară la vîrsta lor“.*

Întreceri decisive la Roland Garros

Ieri, în campionatele internaționale de tenis ale Franței, au avut loc mai multe întîlniri semifinale. La dublu bărbați, cuplul român Țiriac—Năstase a pierdut la australienii Emerson—Fletcher în trei seturi, dar la scoruri strînse: 6—4, 6—4, 6—4. O a doua pereche australiană s-a calificat, de asemenea, în finală: Newcombe, Roche—Ruffels, Okker 6—2, 6—3, 3—6, 8—6.

Ion Țiriac, cu partenera sa Ann Jones (Anglia), se califică în semifinalele de dublu mixt, învingînd pe Metreveli, Dmitrieva (URSS) cu 7—5, 4—6, 10—8.

La simplu femei, după surprinzătoarele eliminări ale favoritelor (King, Jones, Bueno), finaliste au fost desemnate Françoise Durr (Franța) și Lesley Turner (Australia).

În întrecerile internaționale de șah

O nouă fruntașă în clasament, la Kiev

Aproape întreaga elită a șahului mondial feminin se află reunită în capitala Ucrainei. Printre aspirantele la un loc fruntaș în turneul de la Kiev se află și prima noastră șahistă, maestra internațională Alexandra Nicolau, care pînă acum a figurat în fruntea clasamentului. În cea de a 8-a rundă, însă, ea a avut de înfruntat pe cea mai redutabilă rivală, campioana mondială Nona Gaprindașvili. Jucînd cu piesele albe, șahista sovietică a reușit să obțină, în mijlocul partidei, avantajul de un pion. Cu toate eforturile Alexandrei Nicolau de a stăvili avansarea acestuia, campioana mondială a obținut pînă la urmă victoria.

Numai alte două partide s-au încheiat în această rundă: Novarra — Heemskerk 1—0, Jifkovici — Eretova ½—½.

În clasament, conduce acum Nona Gaprindașvili cu 5½ puncte (și o partidă mai puțin), urmată de Alexandra Nicolau cu 5 (1) p și Bilek cu 5 p. (Alexandra Nicolau are o întreruptă cu avantaj la Kira Zvorîkina).

La jumătatea marelui turneu de la Moscova

Vineri seara, din sala turneului internațional de șah de la Moscova, ne-au sosit vești proaste... Două înfrîngeri consecutive ale lui Florin Gheorghiu! L-am căutat imediat cu telefonul pe campionul nostru care ne-a transmis:

— Îmi pare deosebit de rău că am pierdut. Am stat șase ore în sala de joc, încercînd să salvez cele două partide întrerupte, dar nu s-a putut... Cu Gipslis mi s-a părut că am o poziție bună de apărare. Adversarul meu avea un pion în plus, dar pionii erau pe același flanc și nu credeam că pot pierde. Totuși, căutînd să-mi valorific plusul de spațiu, am avansat prea mult cu regele, care la un moment dat a rămas „tăiat“ de restul forțelor mele, prin turnul negrului. Am fost nevoit atunci să schimb turnurile, dar finalul de pioni rezultat s-a dovedit favorabil tot adversarului. Am rezistat pînă la mutarea 74, cînd am depus armele. Cu celălalt adversar, marele maestru bulgar Bobоțov, sarcina mea era și mai grea. Aveam un singur pion pentru figură — într-un final de turn contra turn și nebun — și deși îl avansam spre linia de transformare, se dovedise la analiza de acasă că promovarea sa nu mai era posibilă. Am luptat și aci pînă la ultimele resurse. Vigilența adversarului meu n-a putut fi înșelată însă cu nici una din micile curse ce i le-am întins. Nu sînt descurajat și sper să mai fac puncte întregi și jumătăți de puncte în a doua jumătate a turneului...

...care acum (după 8 runde) are următorul clasament: Spasski, Gligorici, Gipslis și Bobоțov 5 p, Tal, Keres, Najdorf, Stein și Portisch 4½ p, Petrosian, Gheller, Smislov și Bronstein 4 p, Gheorghiu 3½ p, Bilek, Filip, Pachman și Uhlmann 2½ p.

„Cupa cupelor“ rămîne în posesia fotbaliștilor vest-germani

Miercuri seara a fost cunoscută noua deținătoare a „Cupei cupelor“: formația vest-germană Bayern München, care preia trofeul de la Borussia Dortmund. Deși susținută frenetic de cei aproape 70 000 de spectatori (meciul a avut loc la Nürnberg), Bayern a obținut cu mare dificultate victoria în fața excelentei echipe scoțiene Glasgow Rangers.

Pentru a face cunoștință cu cîștigătoarea trofeului, ne-am adresat agenției *„Sport Information Dienst“* din Düsseldorf. Și iată răspunsul:

Deși Bayern München este una dintre cele mai vechi formații din țară (înființată în 1900), ea n-a reușit decît o singură dată să cîștige campionatul (în 1932). Dar, Bayern s-a specializat, se pare, în meciurile de cupă. A cucerit de două ori trofeul (1957 și 1966) iar anul acesta (la 10 iunie) va susține finala „Cupei R.F.G.“ cu formația lui Uwe Seeler, Hamburger S. V.

Care sînt secretele succeselor? Merite deosebite are, fără îndoială, antrenorul iugoslav Zlatko Ceaikovski, care a preluat conducerea tehnică a echipei din 1964. Zlatko are cîteva principii foarte sănătoase. Fostul internațional iugoslav (de 57 ori în selecționata Iugoslaviei) este exigent cu jucătorii și se numără printre puținii antrenori din „Bundesliga“ care-și selecționează cadrele din propria pepinieră. De altfel, în ultimii patru ani actuala deținătoare a „Cupei cupelor“ nu a achiziționat nici un jucător de la alte echipe. În plus, Zlatko Ceaikovski a descoperit o serie de jucători talentați care în urmă cu cîțiva ani activau în formațiile de juniori ale clubului. Azi, acestia sînt titulari în echipa națională: *Beckenbauer* (22 ani), *Maier* (23 ani) și *Müller* (22 ani). Franz Beckenbauer a fost ales anul trecut drept cel mai bun jucător din R.F.G., iar atacantul central Müller este golgeterul actualului campionat. Dar Zlatko Ceaikovski mai are un merit: el a alcătuit o echipă tînără (cu o medie de vîrstă de 24 ani), decanul de vîrstă fiind căpitanul echipei, Olk (29 ani).

MARCEL MAES

Retrospectivă „Cursa Păcii“ XX (I)

● Performanțe excelente în condiții dificile de concurs ● Marcel Maes, omul forței, s-a impus în etapele de munte ● Echipa Poloniei a învățat din înfrîngeri ● Cicliștii noștri și-au dezamăgit suporterii

A XX-a ediție a „Cursei Păcii“, Varșovia — Berlin — Praga, a constituit un mare succes al sportului cu pedale amator. Media orară finală — 41,8 km — realizată de-a lungul a 2 307 km este rezultanta valorii cicliștilor participanți, a disputei dîrze prilejuite de fiecare etapă în parte și a combativității deosebite a multora dintre rutieri. Ea reprezintă un record în materie dacă ținem seama de faptul că a fost obținută în condiții atmosferice improprii (căldură mare la început, vînt puternic și ploaie spre sfîrșit), pe un traseu care a cuprins patru etape de munte și două de contratimp individual. Toate acestea atestă creșterea vertiginoasă a nivelului ciclismului într-o serie de țări și, implicit, a valorii sportului cu pedale internațional.

Vorbind despre cursă, fostul campion mondial, B. Eckstein (R.D.G.), ciclistul englez Jan Steel (cîștigător al celei de a V-a ediții a „Cursei Păcii“) și antrenorul echipei Elveției, Oscar Plattner, ne arătau că în comparație cu celelalte ediții ale „Cursei Păcii“ și cu întrecerile similare organizate în alte părți ale Europei, această cursă a pus în fața cicliștilor obstacole mult mai mari, greu de rezolvat acum la începutul sezonului. Faptul că în aceste condiții ei au realizat o medie orară excelentă, reprezintă o dovadă elocventă a creșterii înregistrate de ciclismul rutier în arena internațională, motiv de mare bucurie pentru nenumărații suporteri ai acestui sport.

Antrenorii Robert Oubron (Franța), Boian Koțev (Bulgaria), Lucien Acou (Belgia), ziariștii sportivi Alexei Grigoriev („Sovetski Sport“), Lothar Branzke („Deutsche Sport Echo“), Louis Bergmans („Het Laatste Nieuws“-Bruxelles) și alți specialiști au fost unanimi în a recunoaște că această cursă a întrecut toate așteptările. Media orară realizată în etapa a II-a — 48,2 km într-o cursă de 170 km, permanenta schimbare a liderilor și nenumăratele acțiuni realizate etapă de etapă sînt argumente care pledează pentru calificativul excelent acestei întreceri de lung kilometraj, un adevărat campionat mondial de mare fond la care au luat parte 120 de alergători din 20 de țări, reprezentînd patru continente.

Cîștigătorul ediției jubiliare, belgianul **MARCEL MAES**, deși n-a reușit să obțină victoria în nici o etapă, a fost, fără îndoială, cel mai bun dintre participanți, alergător cu o forță deosebită, pusă în valoare în etapele de contratimp și de munte. Tînărul colector de lapte din Deurle, în vîrstă de 22 de ani este un fin tactician, un bun cunoscător al tehnicii mersului în pluton și un om foarte sigur pe posibilitățile sale. După ce a preluat „tricoul galben“ de la Jan Smolik el ne-a declarat: „Mîine îl voi ataca din nou pe Smolik în finalul etapei, pe urcuș. Mă voi detașa pentru a vă dovedi că sînt mai bun decît el și că merit să cîștig.“ Și ciclistul belgian a făcut exact ceea ce a spus. El a dovedit prin aceasta că-și cunoaște posibilitățile și că — lucru deosebit de important — poate să-și „cîntărească“ just adversarii, le sesizează punctele nevralgice.

La echipe, după 19 ani, primul loc a revenit din nou reprezentativei Poloniei. În ultimii ani, această echipă a fost de mai multe ori foarte aproape de victorie. Anul trecut, de pildă, au despărțit-o doar 6 secunde (!) de locul I ocupat de echipa Uniunii Sovietice. Din înfrîngerile amintite, polonezii au învățat că o cursă ciclistă cu multe etape nu se cîștigă forțînd la început. Așa se face că acum ei au păstrat un ritm constant, au fost în permanență în apropierea liderului și au lansat atacul decisiv numai în momentul cînd reușita era asigurată. Victoria echipei Poloniei este meritată. La ora actuală ciclismul polonez deține un loc fruntaș în ierarhia sportului cu pedale amator. Numărul mare de cicliști talentați pe care i-a crescut, programul competițional bogat și permanentul contact cu principalele forțe ale ciclismului mondial au asigurat reprezentativei Poloniei oameni cu o bogată experiență, capabili să dobîndească victorii în cele mai mari și mai dificile confruntări internaționale. Pentru noi n-a fost o surpriză comportarea rutierilor polonezi. Întorși de la competițiile de verificare a pregătirii, care au avut loc în această primăvară în Bulgaria, scriam în ziarul nostru că reprezentativa Poloniei se prezintă cu șanse mari de a cîștiga „Cursa Păcii“. Comportarea anterioară a cicliștilor polonezi ne dădea dreptul să facem această afirmație, iar cursa Varșovia — Berlin — Praga ne-a confirmat părerea.

În rîndul cicliștilor care au făcut o impresie deosebită la cea de a XX-a ediție se numără — în afara învingătorilor — Jan Smolik (R.S.C.), Blawdzin (Polonia), Heintz (Franța), Marks (R.D.G.), Saidhujin (U.R.S.S.), Moiceanu (România), H. Tesselaar (Olanda), Ebert (din echipa combinată a R. F. a Germaniei și Berlinului occidental), Pavlik (Iugoslavia), Mahieu (Belgia), iar dintre formațiile reprezentative R. D. Germană, Cehoslovacia, Bulgaria și Belgia.

Comportarea echipei României — clasată pe locul XI — a nemulțumit evident. Desigur, am fi putut ocupa locul VII sau VIII dacă într-una dintre etape n-am fi avut în evadarea decisivă decît un singur alergător (G. Moiceanu), iar în pluton, de asemenea, un singur om (Gh. Moldoveanu). Este adevărat și faptul că în mod firesc locul VII este mai bun decît al ... XI-lea, dar el n-ar fi schimbat concluzia că ne aflăm departe de actualul nivel internațional. Înainte de a analiza cauzele acestei rămîneri în urmă, trecerea ciclismului nostru în al doilea pluton, să vorbim despre comportarea cicliștilor care au alcătuit echipa.

Gabriel Moiceanu s-a dovedit și de această dată un om de bază, un alergător care știe să-și păstreze faima creată prin eforturi susținute, prin manevre tactice abile, printr-o permanentă concentrare. El a reușit să se afle mereu în plutonul de frunte al rutierilor din această cursă și nivelul ridicat al întrecerii conferă performanței sale o valoare deosebită. Întrecînd cicliști cu cărți de vizită impresionante, cu o valoare constantă și cu mari pretenții (M. Kegel, K. Ampler, Goletz, H. Tesselaar, M. Dähne, Ebert, de Bie, Mahieu ș.a.) el și-a consolidat prestigiul în arena internațională.

Ștefan Suciu s-a dovedit apt pentru marile întreceri rutiere, dar lipsa sa de experiență și de maturitate sportivă l-au împiedicat să poată realiza constant performanțele la care-i dau dreptul talentul și pregătirea. Ceilalți 4 alergători au fost inconstanți, n-au ajutat echipa atunci cînd se simțea nevoia. Ion Cosma a mers foarte bine în etapele de plat, dar n-a făcut nici un moment față în cele de munte. C. Grigore, mai bun decît anul trecut, n-a fost, totuși, un om de bază, în care să ai zi de zi încredere, iar Gh. Moldoveanu a avut mari și nefirești oscilații (deși era debutant în „Cursa Păcii“, ne așteptam la mai mult ținînd seamă de faptul că are 23 de ani, vîrstă la care alți alergători români reușiseră să se impună). Gh. Suciu a abandonat — după părerea noastră nemotivat — și aceasta este în principal consecința lipsei sale de receptivitate la sfaturile antrenorului, un tribut plătit eforturilor inutile depuse în etapele cînd a încercat să refacă terenul pierdut numai cu propriile sale forțe, fără a colabora cu ceilalți alergători din grupul în care se afla. El are și evidente carențe tehnice și tactice, pînă la eliminarea cărora ar fi necesar ca lotul național să nu mai facă apel la el.

Aceștia au fost însă cei mai buni reprezentanți ai noștri la ora cînd s-a format echipa. Prin aceasta înțeleg că echipa — cu o singură excepție pe care am amintit-o — n-ar fi putut face mai mult, că performanța realizată reprezintă nivelul ciclismului nostru, potențialul lui actual în cursele pe etape. Am putut să ne dăm seama — nu fără amărăciune — că ne aflăm în regres față de nivelul internațional sau, mai bine spus, că progresul pe care-l realizăm an de an este mult mai lent decît cel pe care-l obține în aceeași unitate de timp sportul cu pedale într-o serie de țări cu tradiție. Despre cauzele care au generat această stare ne propunem să discutăm în cel de al doilea material pe tema participării noastre la cea de a XX-a ediție a „Cursei Păcii“.

HRISTACHE NAUM

Pe scurt

BASCHET ● În primul joc al turneului final al C. M.: *Brazilia-Uruguay 63—45 (32—14).*

ATLETISM ● la Moscova: *înălțime* — Taisia Cencik 1,74 m; *prăjină* — Bliznețov și Feld 4,92 m; *ciocan* — Nikulin 65,52 m; la Varșovia: Irena Kirszenstein a cîștigat *100 m* (11,5 s) și *lungime* (6,18 m). Alte rezultate: *400 m* — Badenski 47,1; *greutate* — Komar 18,64 m; *suliță* — Sidlo 80,70 m; la Thun (Elveția): *100 m* — Clerc 10,3 sec. (record elvețian).

NATAȚIE ● În campionatele internaționale ale Cehoslovaciei: **100 m fluture feminin** — Navesnikova 1:11,6; **400 m spate feminin** — Navesnikova — 5:44,1; **800 m masculin** — Lohnicky: 9:24,9. Toate rezultatele constituie noi recorduri ale Cehoslovaciei.

● Întîlnirea internațională dintre echipele Țării Galilor și Irlandei s-a încheiat cu victoria primei formații, cu 146—82 p.

SCRIMĂ ● Concursul de sabie de la Padova a revenit campionului mondial Pawlowski (Polonia).

CICLISM ● După 13 etape, în „Turul Italiei“, conduce spaniolul Perez Frances. În „Turul Angliei“, după 5 etape, conduce polonezul Kozlowski.

LUPTE LIBERE ● La Pforzheim (R.F.G.): R. F. a Germaniei-Suedia 6—2.

FOTBAL ● În „Cupa campionilor Americii de Sud“: **River Plata-Racing Buenos Aires** (ambele din Argentina) 0—0.

● Azi are loc la Paris, întîlnirea internațională amicală de fotbal Franța — U.R.S.S.

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16 telefon 11 10 05 interurban 72 și 236 Telex: sportrom buc. 180 Tiparul: I. P. „Informația“ str. Brezoianu 23—25.
PREȚUL ABONAMENTULUI: 1 lună: 6,50 lei; 3 luni: 19,50 lei; 6 luni: 39 lei; 1 an: 78 lei.

40365